ת"צ 5916-05-20 בוברוב נ' בר-טן החזקות והשקעות בע"מ ואח'

מספר בקשה:11

בפני כבוד השופט רמי אמיר

מבקש **דני בוברוב**
ע"י ב"כ עוה"ד שלומי אבני וערן פלסר

נגד

משיבות
1. בר-טן החזקות והשקעות בע"מ
2. מרכז נופש פתח-תקוה בע"מ
3. מרכז הספורט הוד השרון בע"מ
4. מרכז הספורט הוד השרון (1992) - שותפות מוגבלת
ע"י ב"כ עוה"ד עמית עידו ואחיה רבינוביץ'

<u>פסק דין</u>

1. לפניי בקשה מוסכמת להסתלקות מתוגמלת של המבקש מבקשתו לאישור תובענה ייצוגית כנגד המשיבות, בקשה שהוגשה לפי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 ("**החוק**").

2. הבקשה לאישור הוגשה כנגד ארבע משיבות, חברות ושותפות מוגבלת, המפעילות מועדוני ספורט בהוד השרון, בפתח-תקווה ובחיפה. במסגרת הבקשה לאישור טען המבקש, כי בכך שאין באותם מועדונים מעלית או מעלון לקומות שאינן במפלס הכניסה, פועלות המשיבות בניגוד להוראות חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998 ולהוראות תקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (התאמות נגישות למקום ציבורי שהוא בניין קיים), התשע"ב-2011.
המשיבות הגישו תשובתן לבקשה לאישור והתנגדו לה.

3. במסגרת בקשת ההסתלקות הגיעו הצדדים להסכמות כדלקמן:
<u>ביחס לסניף בפתח-תקווה</u>, הרי שבקשה להיתר בניה להקמת מעלית לקומת חדר הכושר במועדון הוגשה עוד בטרם הגשת הבקשה לאישור תובענה ייצוגית, ובקשה זו אושרה בתנאים בחודש נובמבר 2020; והמשיבות הודיעו כי הן פועלות להשלמתם של אותם תנאים בתוך חודשים ספורים. עד להתקנת המעלית, המשיבות ביצעו התאמות בקומת הקרקע: הנגשה של חדרי סטודיו חלופיים; התקנה של כבשים תקניים לפעילות חוגים; והעברת מספר מכשירי כושר. המשיבות התחייבו להוסיף ולהתקין מספר אופני כושר ייעודיים בתוך 30 יום מיום מתן פסק הדין המאשר את בקשת ההסתלקות ("**המועד הקובע**").
<u>ביחס לסניף בחיפה</u> נטען, כי המשיבות נמצאות במו"מ למכירת הסניף לעיריית חיפה, וכי הן מתחייבות לכלול בהסכם המכר הוראה לפיה הרוכשת תקבל עליה אחריות להנגיש את מרכז הספורט בהתאם להוראות הדין, וכי למצער יותקן מעלון לקומה השניה, ולחלופין תינתן גישה חלופית קרקעית או אחרת. המשיבות הוסיפו והתחייבו, כי ככל שהרוכשת לא תפעל בהתאם – חובת ההנגשה תחול עליהן.

ביחס לסניף בהוד השרון התחייבו המשיבות להעמיד בתוך 30 יום מהיום הקובע "בנק" של 100 שעות אימון עם מדריך המוסמך בהדרכת אנשים עם מוגבלות.
עוד התחייבו המשיבות לפרסם את ההתאמות האמורות באתר הרשת שלהן, ולהנחות את מנהלי ועובדי הסניפים לדאוג כי כל ההתאמות מותקנות ופועלות.

4. **שקלתי בדברים, ואני רואה לאשר את בקשת ההסתלקות – אך אינני רואה מקום לפסוק גמול והוצאות למבקש, ואינני רואה לנכון לאמץ את המלצת הצדדים באשר לשכ"ט לב"כ המבקש**.

5. אשר להסתלקות עצמה, אינני רואה לחייב את המבקש להמשיך בהליכים נגד המשיבות.
המבקש היה נכון להסתפק בהנגשות ובהתאמות שהוסכמו בינו לבין המשיבות, בפרסומן, וברענון הנהלים שיבוצע בסניפים. לפי השקפתו של המבקש, הוא מיצה בכך את עילתו.
ההליך מצוי בחיתוליו, טרם הוגשה תגובת המבקש לתשובת המשיבות, וטרם התקיים דיון.
ממילא, לא תהא באישור ההסתלקות כל פגיעה בחברי הקבוצה, כיוון שההסתלקות אינה יוצרת כל מעשה בית דין לחובתם, ולא תחסום מי מהם בעתיד.
בנסיבות אלו, אני רואה לאשר את ההסתלקות.

6. יחד עם זאת, כאמור, לא ראיתי לאשר את דרישת המבקש לגמול ולהחזר הוצאות, ואינני רואה לאמץ את המלצת הצדדים באשר לשכ"ט ב"כ המבקש.
סעיף 16 לחוק מאפשר מתן "טובת הנאה" במקרים מסויימים וחריגים. אלא שלמקרים אלה מורה לנו סעיף 16 לחוק כי נשים ליבנו לסיכוייה של הבקשה לאישור, ולתועלת שהגשתה הביאה לחברי הקבוצה. ובעיקרון, ברירת המחדל היא שתובע מייצג וב"כ, המבקשים להסתלק מבקשת האישור שהגישו, לא יזכו לגמול או לשכר טרחה בגין הסתלקותם. על הסכנות הגלומות במתן טובות הנאה בתמורה להסתלקות מבקשה לאישור או מתובענה ייצוגית לאחר אישורה ראו: ע"א 8114/14 **מרקיט מוצרי ייעול בע"מ נ' סונול ישראל בע"מ** (22.8.18) (להלן: עניין "**מרקיט**").

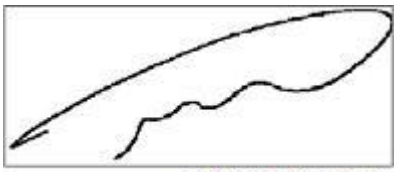
7. הצדדים עשו כמיטב יכולתם לשכנע מדוע יש להורות על פסיקת גמול ושכ"ט.
נטען כי ההסכמות נעשו במטרה להתמקד בתועלת ודאית ומהירה לחברי הקבוצה תוך חיסכון בהליכי משפט ממושכים ויקרים; כי התועלת הציבורית ממשית ומהותית, וכי היא קונקרטית ורלבנטית לחברי הקבוצה; כי הסכומים המומלצים סבירים ואינם חורגים ממקרים אחרים בנסיבות דומות; וכי נוכח הקושי לכמת בכסף את שווי הגשמת הזכות לשוויון ונגישות, יש לתובעים מייצגים קושי רב להעריך מראש את הכדאיות הכלכלית בהגשת תובענה ייצוגית בעניינים אלו, ו"המנוע החיוני והרצוי" להגשמת החוק הוא הציפיה לגמול ולשכ"ט. עוד נטען ביחס לטרחה ולמשאבים שהשקיעו המבקש וב"כ בניהול ההליך, ולסיכונים שנטלו עליהם.

8. אין בידי לקבל את טיעוני הצדדים, וממספר טעמים שיוסברו להלן.
אני מוכן להניח, לצורך העניין, כי אין מדובר בבקשת סרק. כך, על אף שאין הסכמה בין הצדדים בעניין זה; ואזכיר כי בבקשת ההסתלקות חלקו המשיבות על חובת ההנגשה הנטענת, וטענו ביחס לשני סניפים, זה בחיפה וזה בהוד השרון, כי הן זכאיות לפטור מהתקנת מעלית או מעלון לקומה השניה.
אלא שאינני סבור כי התועלת שהושגה על ידי המבקש וב"כ מצדיקה פסיקת גמול, והיא איננה מצדיקה פסיקת שכ"ט בשיעורים שהתבקשו.
ביחס לסניף הוד השרון, המשיבות כלל לא התחייבו לבצע כל הנגשה או התאמה, והסתפקו במתן הטבה לחברי הקבוצה בדמות אימוני כושר מודרכים, הטבה ששוויה 15,000 ₪ בלבד.
ביחס לסניף חיפה, ההנגשה עליה הוסכם כלל איננה ממשית, שעה שהמשיבות מצויות במו"מ למכירת הסניף. התחייבותן התמצתה בהכללת סעיף בהסכם המכר המחייב את הרוכשת לפעול להנגשת הסניף. אין בכך משום "תועלת ודאית ומהירה" כפי שניסו הצדדים לטעון. אמנם המשיבות התחייבו, כי ככל שהרוכשת לא תפעל כאמור – תחול חובת ההנגשה עליהן. אולם גם בכך אין להפוך התחייבות ערטילאית לממשית; ולא ניתן לומר כי היא מהירה, בוודאי כאשר לא ניתנה כל מסגרת זמנים, לא למו"מ המתנהל ולא למועד שבו ייטלו המשיבות אחריות תחת הרוכשת. וכל זאת חלף האפשרות הטובה יותר, שהמשיבות יתקינו בעצמן מעלון עוד בטרם מכירת הסניף.
ואזכיר, כי שני אלו הם בדיוק הסניפים שבעניינם חלקו המשיבות על חובת ההנגשה!
ביחס לסניף פתח-תקווה, הרי עוד בטרם הגשת הבקשה לאישור הגישו המשיבות בקשה למתן היתר לבניית מעלית, כך שהגשת הבקשה לאישור לא תרמה לכך. כמו כן, שווי פתרון הביניים של אופני כושר בקומת הקרקע הוא 15,000 ₪ בלבד.
אשר לטרחה שטרח המבקש לפי הנטען, וההשקעה הנטענת שלו בהגשת ההליך ובניהול המו"מ שהביא לבקשת ההסתלקות ולתיקון ההפרות הנטענות – אין בכל אלה כדי להצדיק פסיקת גמול, שעה שאין תועלת ממשית לחברי הקבוצה.
אשר לשכ"ט ב"כ המבקש, הצדדים המליצו שאפסוק שכ"ט בסך 53,000 ₪ + מע"מ. אך לדידי, אין כל הצדקה לסדרי גודל כאמור. נוסף על האמור לעיל ולספקות שהעליתי בעניין התועלת שהושגה לחברי הקבוצה – ב"כ התובע לא נטל על עצמו דבר, ואין הוא מחויב לפי ההסכם לוודא את קיום ההתחייבויות על ידי המשיבות, כך למרות שחלק מההתחייבויות הן עתידיות ולא יתממשו בחודשים ספורים. מצד שני, ישנה תועלת זעומה בשווי 30,000 ₪ - באימוני כושר ובאופני כושר.
לכן, אני רואה לנכון להעמיד את שכ"ט ב"כ המבקש על סך כולל של 3,000 ₪ בלבד.

9. בנסיבות העניין, לא ראיתי הצדקה לחפש תובע ייצוגי חלופי או לבקש עמדת יועמ"ש או להורות על פרסום. ממילא ההסתלקות אינה חוסמת את הקבוצה, משום שאינה מהווה מעשה בית דין, ואף אינה מתוגמלת בתגמול של ממש לפי פסק דיני זה.

10. **לנוכח כל האמור לעיל, אני מאשר את הסתלקות המבקש ללא גמול למבקש, ובתשלום שכ"ט לב"כ בסך 3,000 ₪. הבקשה לאישור תובענה ייצוגית נמחקת, ותביעתו האישית של המבקש נדחית.**

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ב, 13 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

רמי אמיר, שופט